

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20C/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113228819
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8113228819.11

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marek Bujňák, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1. R. R.N., V. XX.X.XXXX, P. E. V. L. XXX, N. T., v konaní právne zastúpenému JUDr. Martinom Staroňom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Hlavná 89, 080 01 Prešov, 2. B. R.L., V. X.X.XXXX, P. E. V. L. XXX, N. T., 3. R. X.F., V. XX.XX.XXXX, P. XX. V. XXXX/XX, XXX XX T., N. T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778 zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Svidník, Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 5.789,68 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6154,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5789,68 eura od 4.11.2012 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1.a 2. rade nepriznáva a žalovaní v 1.a 2. rade nemajú právo na náhradu trov konania.
- III. Žalovaný v 3. rade je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na súde dňa 4.10.2013, uplatnil proti žalovaným nárok na zaplatenie sumy 5.789,68 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli dňa 4.12.2003 Zmluvu č. 502852844, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú uvedené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 38.774,98 eura, ktorá pozostávala z istiny 26.196,23 eura, riadneho úroku vo výške 3.095,63 eura, úroku z omeškania vo výške 9.447,24 eura a ostatného príslušenstva vo výške 35,88 eura. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.9.2012 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom, postúpil postupca svoju pohľadávku na žalobcu. Podľa zmluvy poskytol postupca žalovanej úver vo výške 11.617,87 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 152,36 eura vždy k 10 dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 10.10.2010 do 20.11.2013 v počte 38 a celkovej výške 5.789,68 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 10.11.2016 sa stali splatnými dňa 3.11.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz voči ktorému podali odpor žalovaní v 1. a 2. rade, ktorý odôvodnili tým, že zmluva obsahuje množstvo neprijateľných podmienok v dôsledku čoho je absolútne neplatná. Ide napríklad o rozhodcovskú doložku, zmluvnú odmenu, možnosť právneho predchodcu započítať akékoľvek pohľadávky voči klientovi, jednostranne meniť výšku úrokovej sadzby a predčasne splatenie úveru alebo mimoriadna splátka úveru je možná len po predchádzajúcom súhlase veriteľa. Zároveň vzniesli námietku premlčania.

3. Do konania vstúpil vedľajší účastník, ktorý vo svojom vyjadrení namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a zároveň vzniesol námietku premlčania.

4. Rozsudkom zo dňa 4.1.2016, sp. zn. 20C/2/2014 súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zamietol. Zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému v 1. rade trovy konania vo výške 1.003,74 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu žalovaného v 1. rade JUDr. Martina Staroňa, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaným v 2. a 3. rade náhradu trov konania nepriznal. Žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 1.153,91 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Proti vyššie uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie.

6. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 20.3.2018, č.k. 10Co/18/2018 - 262 rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že námietka neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s., na žalobcu, nie je dôvodná, nakoľko vo Všeobecných obchodných podmienkach (bod 19.16), ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, žalovaní ako klienti výslovne súhlasili s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje pohľadávky na tretiu osobu. Takáto dohoda je súčasne s poukazom na ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách medzi bankou a žalovaným možná a v súlade so zákonom. Podľa § 89 ods. 1 Zákona o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súvislosti s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytnutie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladaní podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie iných komunikácií s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; tým nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchýlene od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon, ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchýliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe, alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného v 1. rade a listinnými dôkazmi a to zmluvou o splátkovom úvere na č.l. 3,4, dohodou o ručení na č.l. 4-5, všeobecnými obchodnými podmienkami na č.l. 6-9, oznámením o postúpení pohľadávky na č.l. 10, podacím hárkom na č.l. 11, oznámením o postúpení pohľadávky na č.l. 12, zmluvou o postúpení pohľadávok na č.l. 13-19, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok na č.l. 23, 24, pokusom o zmier na č.l. 25-27, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka na č.l. 35, odporom na č.l. 38, 39, vyjadrením k odporu na č.l. 49, vyjadrením vedľajšieho účastníka na č.l. 62-69, vyjadrením na č.l. 80-81, oznámením k žiadosti súdu na č.l. 88, odpoveďou na výzvu na č.l. 91, žiadosťou o vyjadrenie na č.l. 115-119, poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky na č.l. 121, podacím hárkom na č.l. 122-123, námietkou neprípustnosti vedľajšieho účastníka na č.l. 136, oznámením k žiadosti súdu na č.l. 137, odpoveďou na výzvu na č.l.138-141, výpisom na č.l. 142-145, zo spisu 41T/30/2009, rozsudok zo dňa 27.4.2012 sp. zn. 41T/30/2009, Odvolaním žalobcu na č.l. 199-207, Vyjadrením žalovaného v 1. rade na č.l. 239-240, Vyjadrením na č.l. 255-257, Rozsudkom

Najvyššieho súdu na č.l. 281-283, Rozhodnutím Sociálnej poisťovne na č.l. 286, Prepúšťacou správou na č.l. 288, Lekárskou správou na č.l. 289, Lekárskou správou na č.l. 290, Lekárskou správou na č.l. 291, Rozhodnutím Sociálnej poisťovne na č.l. 294, Rozhodnutím Sociálnej poisťovne na č.l. 295-296, Preukazom fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na č.l. 297, Preukazom fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na č.l. 298-299, Lekárskou správou na č.l. 300, Lekárskou správou na č.l. 301, Lekárskym nálezom na č.l. 302, Lekárskou prepúšťacou správou na č.l. 303, Prepúšťacou správou na č.l. 304-305, Lekárskou správou na č.l. 306, Lekárskou správou na č.l. 307, Lekárskou prepúšťacou správou na č.l. 308, Lekárskou prepúšťacou správou na č.l. 309, Lekárskou správou na č.l. 310-311 a zistil tento skutkový stav:

8. Medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými v 1. a 2. rade bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0502852844, na základe ktorej bol žalovaný v 1. a 2. rade poskytnutý úver vo výške 11.617,87 eura (350.000,- Sk) s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 9,3% p.a., ktorý sa žalovaní zaviazali splácať formou pravidelných mesačných po 152,36 eura (4.590,- Sk) vždy ku 10. dňu v kalendárnom mesiaci. Žalovaný v 3. rade, na základe Dohody o ručení zo dňa 4.12.2003 prevzal na seba ručiteľský záväzok.

9. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1175/2012/CE zo dňa 27.9.2012 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom, postúpil postupca svoju pohľadávku na žalobcu. Z Prílohy č. 1 k tejto zmluve vyplýva, že žalovaní boli v omeškaní 2.886 dní a výška omeškaných splátok bola 38.742,68 eura.

10. Žalobca podaním zo dňa 22.8.2013 vyzval žalovaných na zaplatenie sumy 62.442,65 eura. Vo výzve zároveň uviedol, že Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru.

11. Slovenská sporiteľňa oznámila súdu dňa 24.7.2014, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 24.9.2012 a to výpoveďou. Doklad o ukončení zmluvy nebol súdu predložený.

12. Žalobca podaním zo dňa 20.8.2014 oznámil, že zo strany Slovenskej sporiteľne došlo k zosplateniu v rámci interného systému a žalovaným sa oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nezasiela, pričom trvá na vyhlásení splatnosti úveru ku dňu 3.11.2012.

13. Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 15.8.2006 vyzvala žalovaného v 1. rade na zaplatenie dlžnej čiastky vznikutej zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 502852844, ktorá ku dňu 15.8.2006 predstavuje sumu 4.254,61 eura (128.174,30 Sk).

14. Rozsudkom zo dňa 27.4.2012, sp. zn. 41T/30/2009, boli žalovaní v 1. a 2. rade uznaní vinnými z trestného činu úverového podvodu formou spolupáchateľstvom.

15. Žalovaný v 1. rade pri svojom výsluchu uviedol, že bol zneužitý zamestnancami banky s tým, že potom čo mu bol schválený úver, tak tieto peniaze si zobrali. Jednému z nich dal 150 000,- Sk a ďalšiemu 70 000,- Sk. Banka si zobrala 7 500,- Sk, vrátil asi 50 000,- Sk. Za uvedený podvod bol odsúdený. Je na invalidnom dôchodku, kde poberá 253 eur. Z toho mu ešte sťahuje exekútor. Ak by ho súd zaviazal na takúto sumu, tak nie je schopný to splatiť. Ďalej uviedol, že nikdy túto zmluvu nevidel ani ju nečítal. Túto zmluvu podpísal takým spôsobom, že zamestnanec banky mu priniesol stoh papierov a on ich iba za radom podpísal a to nie len on, ale aj jeho manželka a ručiteľ.

16. Zistený skutkový stav súd právne posúdil

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

19. Podľa § 502 ods.1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom

alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

20. Podľa § 503 ods.1, ods.2, ods.3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

21. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

22. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. Tento právny predpis /v znení účinnom od 01.04.2002 do 30.06.2006/ v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;³⁾ v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.⁴⁾ Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Podľa § 4 ods.1, ods.2, ods.4 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

25. Z ustanovenia § 517 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je

v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

26. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

27. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

29. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Právny predchodca žalobcu bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaní v postavení spotrebiteľov, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

30. Právny vzťah strán súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

31. V danej právnej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými v 1. a 2. rade bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným v 1. a 2. rade splátkový úver vo výške 11.617,87 eura (350.000,- Sk), ktorí sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali splácať v mesačných splátkach po 152,36 eura (4.590,- Sk) vždy k 10. dňu v mesiaci. Podľa dohody o ručení sa žalovaný v 3. rade zaviazal, že uhradí pohľadávku právnenmu predchodcovi žalobcu pohľadávku zo zmluvy v prípade ak ju neuhradia žalovaní v 1. a 2. rade.

32. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu túto zmluvu súd ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy a dospel k záveru, že táto obsahuje všetky náležitosti. Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 10.10.2010 do 10.11.2013 v počte 38 a celkovej výške 5.789,68 eura.

Nakoľko v konaní nebolo preukázané a nakoniec ani tvrdené, aby žalovaní uvedené splátky uhradili, zavial súd žalovaných na zaplatenie sumy 5.789,68 eura. Súd taktiež dodáva, že aj krajský súd v zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že je potrebné priznať žalobcovi nárok u tých jednotlivých splátok, u ktorých neuplynula trojročná premlčacia doba.

33. Nakoľko žalovaní sa dostali do omeškania so zaplatením splátok súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania zo splátok od 11.10.2010, ktorých výšku vyčíslil žalobca 3.11.2012 v celkovej 364,84 eura. Ďalej si žalobca uplatnil úrok z omeškania z uplatnenej sumy od 4.11.2012 do zaplatenia. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 24.9.2013, a preto sa dostali žalovaní do omeškania nasledujúceho dňa, t.j. 25.9.2013, keďže si žalobca uplatnil úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy až od 4.11.2012, súd zaviazal žalovaných v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne z priznanej sumy 5.789,68 eura.

34. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu tak súd je viazaný právnym názorom vysloveným v zrušujúcom rozhodnutí, v ktorom krajský súd posúdil zmluvu o postúpení pohľadávky za platne uzatvorenú.

35. Námietku premlčania súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobca si v predmetnom konaní uplatnil nárok na zaplatenie splátok úveru splatných od 10.10.2010. Žaloba bola podaná na súd dňa 4.10.2013, t.j. vo všeobecnej 3 ročnej premlčacej dobe.

36. Žalovaní v 1. a 2. rade namietali, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a preto je neplatná. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, neplatná je iba časť, a preto nemožno zo strany súdu konštatovať neplatnosť celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by sa v zmluve nachádzali neprijateľné podmienky tak by to malo vplyv iba na platnosť príslušných ustanovení a nie celej zmluvy. Poplatky - jednorazový za poskytnutie úveru a mesačné poplatky za správu úveru boli v zmluvách uvedené jasne a zrozumiteľne, pričom v čase uzatvorenia zmluvy bol poplatok za správu úveru povolený. Žalovanými zvyšne tvrdené neprijateľné podmienky nemajú žiadny vplyv na ich povinnosť zaplatiť žalovanú sumu.

37. Nakoniec súd uvádza, že v konaní nebolo preukázané, aby boli žalovaní zneužití zamestnancami banky tak ako to tvrdil žalovaný v 1. rade. Uvedené je v rozpore s rozsudkom vo veci 41T/30/2009, kde boli žalovaní v 1. a 2. rade uznaní vinnými z trestného činu úverového podvodu spolupáchateľstvom v súvislosti s touto zmluvou o spotrebiteľskom úvere a bol im za to uložený aj príslušný trest, s tým, že nielen z tohto rozsudku, ale aj z výpovedí obidvoch žalovaných v 1. a 2. rade v tejto trestnej veci vyplýva ich podvodný úmysel v súvislosti so spotrebným úverom uzatvoreným s právnym predchodcom žalobcom.

38. O trovách konania medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu, avšak súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Za dôvody hodné osobitného zreteľa v prejednávanej veci súd považoval zdravotnú a majetkovú situáciu žalovaných v 1. a 2. rade, ktorí sú invalidní dôchodcovia s príjmom 180,50 eura, resp. 107,50 eura. Podľa lekárskeho správ je žalovaný v 1. rade cukrovkár, pričom zároveň má bolesti ľavého chodidla. Podľa lekárskeho správ má žalovaná v 2. rade závraty a podľa vyjadrenia jej právneho zástupcu ju čaká operácia hlavy. Rozhodnutím zo dňa 9.1.2014 bol žalovanému v 1. rade priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu toho, že spĺňa zákonom stanovenú podmienku - stav materiálnej núdze. Žalovaní v 1. a 2. rade sú v zlej finančnej situácii a uloženie povinnosti hradiť trovy konania žalobcovi by túto zlú finančnú situáciu ešte viac prehĺbilo a to aj za stavu, že boli rozsudkom zaviazaní na zaplatenie sumy 6154,52 eura. Naopak povinnosť znášať si trovy konania sám, sa žalobcu existenčne nedotkne. Žalovaní 1. a 2. rade ako neúspešná strana nemajú právo na náhradu trov konania.

39. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným 3. rade súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola žalovaným v 3. rade tvrdená a v zmysle § 257 CSP ani zo spisu nevyplývala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).